

Τα δώρα και οι ευλογίες της Παναγίας μας από το

Η προσφορά-ευλογία της Αγίας Θεοτόκου γίνεται μόνο όταν ο προσκυνητής της προσκομίσει ως μοναδικό δώρο την καρδιά του!

Του Διονύση Μακρή

Όταν κάποιος επισκέπτεται συγγενείς ή φίλους είθισται να προσφέρει και να λαμβάνει δώρα αντίστοιχα! Ο εκάστοτε οικοδεσπότης μάλιστα που δέχεται την επίσκεψη είθισται να προσφέρει τα πάντα προκειμένου να ευαρεστήσει τον φιλοξενούμενο! Ενίοτε μάλιστα στρώνεται τράπεζα φιλοξενίας... Κάτι ανάλογο σε μέγιστο βαθμό συναντά ο επισκέπτης -προσκυνητής στο Άγιο Όρος! Εκεί οικοδεσπότης είναι η Παναγία μας, η οποία φροντίζει μέσω των διακόνων της (μοναχών) να παρέχει πολύτιμα δώρα υπό ένα όμως απαραβίαστο όρο. Η προσφορά -ευλογία της Αγίας Θεοτόκου γίνεται μόνο όταν ο προσκυνητής της προσκομίσει ως μοναδικό δώρο την καρδιά του. Δηλαδή μόνο όταν με ειλικρίνεια ανοίξει έστω και μία χαραμάδα της πόρτας της ψυχής του έτσι ώστε η Παναγία να καταφέρει μέσα σ' αυτήν να εναποθέσει δώρα -ευλογίες, που λογίζονται ως

ανεκτίμητοι ουράνιοι θησαυροί.

Και η αλήθεια είναι πως όσοι εκ των προσκυνητών με ταπείνωση ανοίξουν έστω και την ελάχιστη αυτή χαραμάδα της ψυχής τους τότε ως αντίδωρο αυτής της προσφοράς τους λαμβάνουν τις ευλογίες της Παναγίας μας, γεμίζουν το χωραφάκι της ψυχής τους με γλυκύτατους μοναδικούς καρπούς από το Περιβόλι Της, το Άγιο Όρος! Και τότε κάλλιστα μπορούν να ατενίσουν έστω και για λίγο τον κόσμο με τα μάτια της ψυχής. Τότε μιλά η καρδιά και ο λόγος της αποτυπώνεται με το να καθιστά τα πρόσωπα ευλογημένα και λαμπροφόρα.

Μα εύλογα κάποιοι θα αναρωτηθούν αν έχει μάτια η ψυχή ή έχει και στόμα; Μήπως έχει και αυτιά; Κι ποιά γλώσσα χρησιμοποιεί;

Καλοί μου Χριστιανοί η ανθρώπινη ψυχή και μάτια έχει και αυτιά έχει και στόμα έχει! Το θέμα ωστόσο είναι ότι οι περισσότεροι άνθρωποι και μάλιστα και Χριστιανοί είτε εν γνώσει είτε εν αγνοία επιλέγουμε να κρατούμε ερμητικά κλειστά τα μάτια της ψυχής. Και επιπλέον είθισται την ψυχή μας να την κρατούμε ατροφική και άτονη. Ως εκ τούτου η καρδιά μας δεν μπορεί να πάλλεται σε παλμούς και ήχους ουράνιους...

Πως όμως μπορεί κάποιος να δει με τα μάτια της ψυχής του; Ποιό μονοπάτι οδηγεί τον χριστιανό στο μοναδικό κόσμο της ψυχής, εκεί όπου ως αδιάλειπτη μελωδία αναπέμπονται ευχαριστιακοί και δοξολογικοί ύμνοι προς τον τριαδικό Θεό;

Με αφορμή λοιπόν την πανήγυρη των Αγίων Αποστόλων της Ιεράς Μονής Καρακάλου κατάφερα με τη βοήθεια του Θεού να μεταβώ για μία ακόμη φορά στο Περιβόλι της Παναγίας μας! Κάθε φορά που επισκέπτομαι αυτό το ορθόδοξο πνευματικό φάρο του Αγίου Όρους ομολογώ πως νιώθω σαν μαθητούδι που κρέμεται από το στόμα του δασκάλου για να εντρυφήσει στη μάθηση. Νιώθω σαν τη μέλισσα που αποκαλύπτει το πιο όμορφο λουλούδι και πέφτει με όλη τη δύναμή της να ρουφήξει το νέκταρ του! Νιώθω σαν το ελάφι που εναγωνίως αναζητά την πηγή του ύδατος προκειμένου να αποφύγει το θάνατο από το δηλητήριο που τρέχει στο αίμα του (βλ. ερμ. Αγ. Επιφανίου)!

Εφέτος λοιπόν πριν μεταβώ στο πανηγύρι της Ιεράς Μονής Καρακάλου επισκέφθηκα ένα άλλο εξάισιο πνευματικό μετερίζι του Άθω, την Ιερά Μονή Μεγίστης Βατοπαιδίου, με τις επτά θαυματουργές εικόνες της Παναγίας μας και την Τιμία Ζώνη Αυτής. Κι αυτό γιατί, η Αγία Θεοτόκος χάρισε σε μένα και τη σύζυγό μου, μετά 23 χρόνια γάμου, δύο πραγματικά αγγελούδια, την Αναστασία μου και την Αικατερίνη μου. Θεωρώ λοιπόν ως ελάχιστη υποχρέωση να μεταβαίνω στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου και να ευχαριστώ από κοντά την Παναγία μας. Και με

την ευκαιρία να σας αποκαλύψω ένα μεγάλο μυστικό που κυρίως αφορά τα άτεκνα ζευγάρια. Γυναίκα που φοράει με αληθινή πίστη την Τιμία Ζώνη της Παναγίας δεν υπάρχει περίπτωση, ούτε μία στο εκατομμύριο να μην τεκνοποιήσει... Πάνω από 1500 απελπισμένες Ρωσίδες άλλωστε που κατάφεραν και ασπάστηκαν την Τιμία Ζώνη και τη φόρεσαν πάνω τους ως ευλογία έγιναν μητέρες. Κι αυτό γιατί η Παναγία μας αφουγκράζεται άμεσα τα αιτήματά μας και παρακαλεί συνεχώς τον Υιό Της, τον γλυκύτατο Χριστό μας να τα υλοποιήσει. Χιλιάδες γράμματα ευχαριστίας έχει συγκεντρώσει η πολυάριθμη αδελφότητα της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου. Ίσως κάποτε το μοναστήρι προβεί στην έκδοση αυτών των θαυμαστών γεγονότων που κάθε επιστολή περιγράφει.

Κατά την καθιερωμένη λοιπόν προσκύνηση των Ιερών Λειψάνων της Ιεράς Μονής η σκέψη μου καρφώθηκε θα έλεγα στην ευωδιάζουσα κάρα του Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου. Εκεί μπορεί κάλλιστα να διακρίνει κανείς ξεκάθαρα ολόκληρο το αυτί του Αγίου που παραμένει αναλλοίωτο εδώ και 1700 περίπου χρόνια. Ο ιερομόναχος υποστήριξε ότι αυτό το θαυμαστό γεγονός οφείλεται στο ότι ο Απόστολος Παύλος ανταποκρινόμενος στο αίτημα του αγίου του ψιθύριζε την ερμηνεία των επιστολών του. Ο άγιος Χρυσόστομος δηλαδή αφουγκραζόταν την ερμηνεία που του ψιθύριζε ο θεός Παύλος. Πρόκειται για μία συνομιλία γης και ουρανού που άφησε αναλλοίωτα στο χρόνο τα σημάδια της.

Μοναδικές νουθεσίες

Το ίδιο βράδυ ο γέροντας της Ιεράς Μονής αρχιμανδρίτης Εφραίμ στην καθιερωμένη συνάντησή του με τους προσκυνητές επικέντρωσε την ομιλία του στο πως μπορεί ο μοναχός ή και ο λαϊκός να γίνει αποδέκτης της θείας χάρης και να εισέλθει σε έναν κόσμο νέο, στον κόσμο της τέλει ψυχικής αγαλλίασης, στον κόσμο της αδιάλειπτης επικοινωνίας με τον ουρανό, στον κόσμο των αγγελικών δυνάμεων, οι οποίες δοξολογούν τον Θεό, στον κόσμο των αγίων μας, στον κόσμο του Παραδείσου. Με οδηγό την εμπειρία που είχε αποκτήσει από τη συναναστροφή του με τον γέροντα Σωφρόνιο αλλά κι άλλους αγίους γέροντες του Άθω, τόνισε το πόσο σημαντική είναι η αρετή της υπακοής, η οποία ουσιαστικά αποτελεί το δοχείο μέσα στο οποίο συσσωρεύεται η ταπείνωση. Και η ταπείνωση καλοί μου Χριστιανοί είναι η βενζίνη που κινητοποιεί τον άνθρωπο στην προσέγγισή του με τον τριαδικό και μόνο αληθινό Θεό! Δηλαδή η υπακοή είναι το μονοπάτι θα λέγαμε που μας εισάγει στον κόσμο της ψυχής. Πως όμως ενεργοποιείται η υπακοή; Ενεργοποιείται με το μυστήριο της μετανοίας, τη Θεία Εξομολόγηση. Γιατί ουσιαστικά μέγα τούτο μυστήριο ο πιστός δηλώνει υπακοή στο νόμο του Θεού, δηλώνει απλός διάκονος του Αμπελώνα που λέγεται πλανήτης γη. Και η διακονία αυτή μέσα από την υπακοή τον οδηγεί σε μοναδικές πνευματικές οάσεις, οι οποίες τρέφουν και ενεργοποιούν

την ψυχή, έτσι ώστε να ανοίξει δειλά-δειλά τα μάτια της και να ανακαλύψει έναν πραγματικά παραδεισένιο κόσμο. Έναν κόσμο που πορεύεται με έλεος και αγάπη...για να συνομιλήσει με τον Θεό!

«Με την αναζήτηση της υλικής τους άνεσης, οι άνθρωποι έχασαν την πνευματική άνεση», επεσήμανε ο π. Εφραίμ στη σύναξη με τους προσκυνητές μεταφέροντάς μας τους λόγους του γέροντα Σωφρονίου. Εγκαθιστώντας στις καρδιές τους -συνέχιζε- τα λίθινα είδωλα των διαφόρων κτήσεων έγιναν ολόκληροι στο τέλος λίθινες μηχανές που δουλεύουν με δαιμονικό παραλογισμό, για την όλο και χειρότερη υποδούλωσή τους στην επινοημένη από αυτούς τους ίδιους βασανιστική ματαιότητα. Γι' αυτό «και ο σύγχρονος υλικός δυναμισμός ο οποίος δεσπόζει επί των πνευμάτων και των καρδιών του αιώνας τούτου, περιβάλλεται όλο και περισσότερο από δαιμονικό χαρακτήρα. Και αυτό δεν είναι εκπληκτικό, καθ' όσον τίποτε άλλο δεν εκφράζει παρά την δυναμικότητα της αμαρτίας». Και επειδή η αμαρτία οδηγεί στην καταστροφή, έλεγε αλλού ο γέροντας, ότι η σύγχρονη κουλτούρα είναι κουλτούρα πτώσεως, και «στον κόσμο ζούμε στην ατμόσφαιρα και τη λατρεία της πτώσεως». Όταν ο άνθρωπος δεν έχει φθάσει στην τελειότητα η βούλησή του δεν είναι αλάνθαστη, γιατί είναι ανθρώπινη, γι' αυτό δεν πρέπει να απαιτεί την υπακοή με ακρίβεια σε όποιον προστάζει, έστω και αν είναι πνευματικός: «Ο πνευματικός οδηγός δεν φονεύει την θέληση του υποτακτικού, και δεν την υποδουλώνει αυθαίρετα στην δική του ανθρώπινη θέληση, αλλ' αναλαμβάνει υπεύθυνα το βαρύ φορτίο της ιερής υπηρεσίας, δια της οποίας μετέχει στην θεία πράξη της δημιουργίας του (πνευματικού) ανθρώπου».

Η εξουσία πάνω σε άλλους όταν είναι Χριστιανική πρέπει να βαστάζει όπως ο Χριστός το φορτίο τους, και αυτό πρέπει να τηρείται ιδιαιτέρως μέσα στην Εκκλησία: «Αλλ' εάν στις Μονές ο Ηγούμενος και οι άλλοι οδηγοί αναγκασθούν να προσφεύγουν στον ανθρώπινο εξαναγκασμό της αδελφότητας, δηλ. την πειθαρχία, αυτό είναι σαφές σημείο κατάρπτωσης του μοναχισμού, ίσως η τελεία λήθη του σκοπού και της ουσίας αυτού». Γι' αυτό: «Διακονώντας και όχι εξουσιάζοντας τον αδελφό γινόμαστε όμοιοι με τον Κύριο». Άλλωστε ο Χριστός μας δεν είπε πως όποιος θέλει να καταστεί πρώτος οφείλει να είναι διάκονος όλων;

Ο γέροντας Σωφρόνιος, τόνισε ο ηγούμενος π. Εφραίμ περιγράφει τη σύγχρονη πραγματικότητα και μας συμβουλεύει και προειδοποιεί με βάση τις ιερές Γραφές. Προβάλλει τη διαφορά της εποχής μας στην αρετή, από τα πρώτα Χριστιανικά χρόνια, και έτσι μας δίνει ένα πνευματικής διάστασης εσχατολογικό μήνυμα.

Θα μπορούσαμε να φέρουμε όχι ένα αλλά εκατοντάδες παραδείγματα από το γεροντικό αλλά και τα Συναξάρια των αγίων για την αρετή της υπακοής, η οποία σε εισάγει στο αλφάβητο της καρδιάς, επεσήμανε με νόημα ο π. Εφραίμ. Και η

υπακοή, θα πρέπει όλοι μας να συνειδητοποιήσουμε δεν υπάγεται σε καμιά λογική! Με την υπακοή μαλακώνουμε την ψυχή, έτσι ώστε να είναι έτοιμη να δεχθεί τον σπόρο και να τον γονιμοποιήσει. Και ο σπόρος είναι ο Χριστός, ο οποίος σταυρώνεται κουβαλώντας τις προσωπικές μας αμαρτίες και τα λάθη και ανασταίνεται με την πλούσια καρποφορία που εισάγει τον άνθρωπο και πάλι στον Παράδεισο.

Με τις σκέψεις αυτές περί της υπακοής αναχώρησα από την Ιερά Μονή Βατοπαιδίου προς την Ιερά Μονή Καρακάλου για το πανηγύρι των Αγίων Αποστόλων. Ο π. Θεοδόσιος και ο π. Θεολόγος ο πορτάρης είχαν πληροφορηθεί την άφιξή μου και μ' αναζητούσαν να συζητήσουμε. Ο π. Θεολόγος φυσικομαθηματικός στις σπουδές μου είπε: «Αδελφέ μου αν θέλουμε πραγματικά να καταστήσουμε αληθινοί Χριστιανοί οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι επιβάλλεται να κατεβάσουμε τη θρησκεία από το νου στην καρδιά μας. Γράφεις στην εφημερίδα «Στύλος Ορθοδοξίας» και μιλάς στις εκπομπές σου για τη μετάνοια. Πρέπει κατά τη γνώμη μου να τονίσεις τι είναι η μετάνοια; Να επισημάνεις ότι μετάνοια είναι η οδός που κατεβάζει τον Ιησού από το νου στην καρδιά. Και στην οδό αυτό να τονίσεις ότι έχεις μόνο δύο συνοδούς-οδηγούς, την προσευχή και τη νηστεία»! Κι ο π. Θεολόγος, όπως και ο π. Θεοδόσιος λες και πήραν μήνυμα από την Παναγία να συνεχίσουν τη συζήτηση που είχε αρχίσει ο γέροντας Εφραίμ στο Βατοπαίδι.

Ο π. Θεολόγος μάλιστα μου μίλησε για τα «πνευματικά κυάλια» που διαθέτει ο άγιος γέροντας ηγούμενος της Μονής Καρακάλου π. Φιλόθεος και μου συνέστησε να διαβάσω το βιβλίο εξ όλης καρδιάς του αρχιμανδρίτη Σεβαστιανού Τοπάλη. Ως φυσικομαθηματικός μάλιστα έφερε ατράνταχτες προσωπικές διαπιστώσεις το πως ολόκληρη η φύση οδηγεί στον Θεό.

Το ανωτέρω κείμενο δημοσιεύεται στην εφημερίδα ΣΤΥΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ τευχ. 158 που κυκλοφορεί σ' όλα τα περίπτερα της χώρας.

Συντάκτης: ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΣΤΥΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2014

Πηγή: orthodoxia.gr